

I. M. Dodiča, Ks. Meška, Iv. Trošta, Jožefa Bekša, J. Pangraca, Starogorskega, Kompoljskega in Fr. Neubauerja. 3. „Življenja trnjeva pot“. Resnična povest iz polpretekelega časa, spisal J. Kostanjevec. 4. Pamet in vera. III. del, spisal I. M. Seigerschmied. 5. Umni čebelar, spisal župnik Fr. Lakmayer. 6. Zgodbe sv. pisma. (Novi testament.) 14. zvezek. Spisal dr. J. Ev. Krek.

O eni ali drugi teh knjig izpregovorimo še. Družba ima letos 79.146 članov, torej za 2823 manj kot prejšnje leto. To je za nas, ki smatramo prej kot slej delovanje družbe navzlic vsemu, ker se ji morda celo po pravici očita, za prekoročno za naš narod, žalostno znamenje. Odbor navaja kot glavni vzrok za odpad članov posebno to, da letos molitvenika ni! Samo če je res, samo če se odbor navzlic gotovim poročilom ne nahaja v zmoti! Kajti ne moremo si misliti, kam naj bi ljudje vsako leto z novim molitvenikom! Brez vsega šovinizma smo in gotovo ne spadamo med tiste, ki bi rekli, raje nič nego tako — če molitvenik mora biti, potem naj bo! — Toda mnenja smo, se da trditvam posameznikov ne sme dajati presplošen pomen in da je dolžnost odborova, še nadalje zasledovati vzroke veliki fluktuaciji, ki se je pokazala pri številu članov. In če se odbor prepriča, da so vzroki še drugi, potem mora po možnosti skrbeti za to, da se tudi ti vzroki odpravijo! Skrivati se za fraze bi bilo neodpustljivo! Družba sv. Mohorja je last celega naroda, vsi imamo pravico, govoriti o nji, zlasti pa tisti, ki nam je res za njen uspeh! Stotisoč članov smo si želeli imeti in lahko bi jih imeli, ali če pojde stvar tako dalje, potem jih ne bomo imeli nikdar!

F. M. Dostojevski: Ponižani in razžaljeni. Poslovenil Vladimir Levstik. (Leposlovna knjižnica.) Cena 3 K, vez. 4 K 20 h.

Človek bi skoro rekel, da je šteti uredništvu „Leposlovne knjižnice“ v zaslugi, ako objavi tako znamenito delo v dobrem prevodu, kakršnega bi od V. Levstika lahko pričakovali. Pa le na videz. Ko knjigo odpreš in jo prelistaš natančneje, vidiš takoj, da je samo prof. Debevca — sicer zgolj življenjepisni, a v tem pogledu prav dobri — uvod užival blagodejni vpliv korekture. Delo samo je od kraja do konca nepopravljeno in mrgoli napak, ki tuintam naravnost obračajo zmisel teksta. Besedni red in podobne doslednosti so stvari, ki se niti stavcu, niti korektorju, niti izdajateljem niso zdele vredne vpoštevanja. Takšnega preziranja ne zasluži niti avtor, niti prelagatelj. Čudno se tudi vidi, da stoji na — drugače dovolj lični — vezbi knjižice zgolj naslov „Leposlovna knjižnica. Zv. VI.“ Nič drugega! In to pri romanu v štirih delih in z epilogom, ki obsega nad 500 strani, in ki mu je avtor Dostojevski!

Kar se tiče kritike, jo je dobro napisal Baumgartner in je ni manj dobro poslovenil urednik prof. Debevec. *Civis.*

Vohun. Roman, spisal J. F. Cooper. V Trstu 1907. Tiskala in založila tiskarna „Edinost“. Dejanje tega slovečega ameriškega romana se vrši za časa severno-ameriških bojov za neodvisnost in je posebno primerno čtivo odrasli mladini. Radi priporočamo to knjigo v nakupovanje, tem bolj, ker ji je cena določena prav nizka. Elegantno broširana knjiga s finim, svetlim papirjem, obsegajoča 420 strani, stane namreč samo 1 K 60 h, po pošti 20 h več. Knjiga je na prodaj v tiskarni „Edinosti“ v Trstu in v vseh knjigarnah po Slovenskem.

Dijaški almanah za leto 1907/8. V Ljubljani 1907. Izdala „Eksekutiva slov. narodno-radikalnega dijaštva“. Uredil V. M. Zalar. — Natisnil A. Slatnar v Kamniku, Cena ?

Treznost, delavnost sta dve lastnosti, ki nam delata učečo se mladino pred vsem simpatično. Na tako mladino lahko zidamo, na tako mladino lahko stavimo naše nade. Disciplina, organizacija in bister pogled v prihodnost morajo dovesti do zmage! Koledar, ki je izšel pod gorenjim naslovom, ima namen, napraviti med raztresenimi člani slovenskega dijaštva nekako dušno vez, namen ima, informirati učečo se mladino o vsem potrebnem in napraviti jo sposobno za boj narodu v korist. Plemeniti smotri, ki naj bi se uresničili! Vsebina dijaškega almanaha bo zanimala tudi starejše ljudi, ki jim življenje še ni zabrisalo popolnoma spomina na mladostne ideale, zato ga priporočamo prav toplo tudi njim.

Slovensko-češki slovar. Dobro znana tvrdka Otto v Pragi izda v kratkem češko-slovenski slovar, ki ga je sestavil Čeh Antonin Zavadil, kateri živi že mnogo let med Slovenci.

Izvestje „Glasbene Matice“ v Ljubljani o 35. društvenem letu 1906/7. Izdal odbor, sestavljen društveni predsednik prof. Anton Štritof. V Ljubljani, koncem julija 1907. Založila „Glasbena Matica“. Tisk J. Blasnikovih naslednikov v Ljubljani.

V tej brošuri nahajamo v pregledni razvrstitvi vse podatke o delovanju, stanju in uspehih tega našega eminentnega kulturnega zavoda v zadnjem društvenem letu.

Poročilo o delovanju dijaškega podpornega društva „Radogoja“ v Ljubljani za poslovna leta 1893/4 do 1905/6. V Ljubljani 1907. Izdal in založil „Radogoj“. Natisnil Dragotin Hribar v Ljubljani.

„Slovenski posojilničar“. Drugi, popravljeni in pomnoženi natis „Navoda o snovanju in poslovanju slovenskih posojilnic.“ Spisal Ivan Lapajne v Krškem. V Krškem 1907. Založil pisatelj. Tiskala „Zadružna tiskarna“ v Krškem. Cena ?

Dr. Johannes Frischauf. V proslavo njegove 70 letnice spisal Fr. Kocbek. Izdalo „Slovensko planinsko društvo“. Založila Savinska podružnica S. P. D. „Zvezna tiskarna“ v Celju. — 1907. Cena 60 h.

V tej knjižici so primerno osvetljene vse velike zasluge, ki jih ima znani, zaradi svoje objektivnosti od lastnih rojakov sovraženi in preganjani nemški hribo-lazec, prof. dr. Johannes Frischauf, za hribo-lastvo sploh, zlasti pa za hribo-lastvo po divnih slovenskih gorah.

Čisti dohodek iz izkupila za to knjižico je namenjen za zgradbo Frischaufove kočice na Okrešlju.

Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti u Zagrebu nam je poslala sledeče tri knjige, na katere opozarjamo naše naročnike: 1. Ljetopis za godinu 1906. 21. svezak. 2. Zbornik za narodni život in običaje južnih Slavena. Knjiga XII., zvesak 1. Urednik dr. D. Boranić. U Zagrebu 1907. Cena 2 K 50 h. 3. Rad jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti. Knjiga 168. Razred historičko-filologički i filozofičko-juridički. 67. U Zagrebu 1907.

Vjenceslav Novak: Tito Dorčić. Pripovijest. (Zab. knj. Matice Hrvatske.) U Zagrebu 1906. — V tej prijetno in gladko pisani povesti ilustruje Novak sledeči problem: Takozvani „priprosti“ stanovi naj ne silijo svojih otrok v službe, kjer je treba delati z glavo; s tem škodujejo i sebi i službi, ki zanjo nimajo ne nadarjenosti, ne zanimanja. — Po naše bi se reklo, naj kmet ne daje svojih otrok v višje šole, ko jim vendar v svojem okrožju more preskrbeti siguren in užiten kruh; Novak pa, ki lokalizuje svojo povest ob Jadranskem morju, zastopa v njej z vso doslednostjo načelo, da ribič naj ostane in ribičev sin naj postane ribič, če hočeta postati in ostati srečna. To načelo se prikazuje ob osebi Tita Dorčića, čigar oče je imel v rokah ribarstvo celega okraja. Oče hoče na vsak način, da bo njegov sin edinec